

beato Petro per vestram apostolicam dispositionem desiderant et expectant, cognoscentes magnam et ineffabilem Dei nostri misericordiam, quam erga Ravennatum civitatem eiusque pertinentibus oppidis et finibus per vestra apostolica auctoritate et defensione ostendere dignatus est. Quia iam non sufferunt pauperes illi quotidianis diebus collectas faciendo Langobardarum, tam milites quamque famuli omnium ecclesiarum necnon et quae prima est dominica nostra sancta Romana ecclesia, sine reverentia, et de eius servientibus, sicut et de nostra et aliis ecclesiis, aequales collectas ex tritico et singula animalia [et] assiduum consuetudinem faciunt: quod nunquam auditum est in provincia illa, quamque nec potest quispiam duobus servire dominis. Nostra autem parvitas, proxime manens et haec omnia veraciter perscrutans, clamorem pauperum, que subvenire nequeo, vestris mitissimis auribus intimare presumo, confidentes in magna misericordia omnipotentis Dei nostri pro beati Petri intercessionibus dignis, quod vester apostolicus apex haec cuncta superius adscripta forte citius valebit eicere et perpetua securitate condonare. Ob his enim omnibus superius insertis capitulis cunctarum omniumstrarum importabili tribulatione et nimia oppressione coacti absolvere festinavimus una cum consensu sanctorum Dei filio, Mauricio, consuli et imperiali duci huius Venetiarum provinciae, presentes viros, humilimos vestros, Magno, presbitero et scriniario nostro, sed et Constantio tribuno, gerolis nostris, quos, quasi praesentialiter domino nostro osculantes vestigia, quaeso commendatos habere. Ad quorum et nostrae iniunctionis eloquium meus apostolicus dominus dignas jubeat inclinare aures tam verbotinam quamque et per capitulare designato. Plenissima eorum adsit apostolicae vestrae potestatis credulitas, commendantes nostram fragilitatem vestris apostolicis atque coangelicis optutibus, nunc et semper.